

[Indenrigsministeren.]

deres Kapital, er det i hvert Fald efter mit Skøn et langt mindre Onde, om deres Formue skulde gøres op i et mindre Tal, end det er, om de indsætter en mindre Kapital i en Ejendom og saa efter faa Aars Forløb ikke alene har tabt denne Kapital, men ogsaa maa gaa fra Ejendommen og maa begynde forfra, det vil sige vandre ind til Byen eller andetsteds, saaledes at de i mange Tilfælde vil være slaaet helt ud som Landbrugere.

Men som sagt, jeg forstaar Spørgsmaalets Betydning, og hvis denne Sag kan løses paa en Maade, der ikke undergraver Lovens Hensigt og derigennem skader de unge, saa skal ingen være mere villig end jeg til at gaa ind i en reel Forhandling om at søge den løst.

Bertel Dahlgaard: Den Redegørelse, den højtærede Indenrigsminister fremsatte her med Hensyn til Omsætningen af Landejendomme, var — saa vidt jeg kunde høre — i enhver Henseende rigtig. Den midlertidige Nedgang i Antallet af solgte Ejendomme, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup talte om, var netop en midlertidig Nedgang, som fandt Sted i Slutningen af 1941, og som alle vel er klar over havde sin Aarsag i den psykologiske Indvirkning af den daarlige Høst. Men selv med den mindre Omsætning i Efteraaret 1941, der havde den Baggrund, jeg her nævner, var Priserne stigende. Nu vil jeg gerne bede det ærede Medlem tænke sig den Tilstand i den kommende Tid, at vi eventuelt, og forhaabentlig, faar en god Høst, og at Pengerigeligheden forøges, at de Midler, der indestaar paa Folio, forøges med nogle Hundrede Millioner i indværende Aar. Saa skal der ikke megen Fantasi til at sætte sig ind i, hvad der vil ske. Over for alt det, vi her staar over for af Ulykker, hvis Krigen varer ret længe, har det ærede Medlem kun den Tanke, at man kunde indføre en Lempelse for de unge, saadan at de blot fik en forøget Ret til at gaa op over den nuværende Pantsætningsgrænse. Det er rigtigt, som Indenrigsministeren antydede, at det betyder selvfølgelig at give de unge Mulighed for at byde mere, saa de bedre kan konkurrere med de mere kapitalstærke Kredse. Jeg er imidlertid Tilhænger af den modsatte Fremgangsmaade, nemlig at man i Stedet for bremser de kapitalstærkes Muligheder for at have Overtaget over de unge, der staar med ringe Kapitalstyrke. Men denne Tankegang er fremmed og har hele Tiden været fremmed for det ærede Medlem

Hr. Hans Pinstrup. Han stikker Hovedet i Busken, medens Ulykkerne sker, men naar Ulykkerne til sin Tid er sket og Ejendommene eventuelt er jobbet op, vil det ærede Medlem staa her paa denne Talerstol og kræve Rentabilitet for disse opjobbede Værdier. Men denne Linie vil jeg ikke godvillig være med til at følge.

Hans Pinstrup: Mine Udtalelser for var fremsat for at rejse Spørgsmaalet til Debat i Udvalget, og jeg ser ikke nogen Værdi i, at man debatterer det her og i Stedet for at søge ind til Sagens Kærne maaske søger uden om den. Det er Grundlaget for mine Udtalelser, og jeg vil gerne takke Ministeren, fordi han her saa villigt gaar ind i en Overvejelse af det af mig nævnte Spørgsmaal og ogsaa vil søge frem til en Løsning.

Den højtærede Minister sagde, at den naturlige Omsætning sker fortsat. Nej, den sker ikke fortsat for den kapitalfattigste Del af dansk Landboudom, og naar den sker, naar disse faar Ejendomme, saa er det under daarlige Laaneforhold som Følge af denne Lovgivning. Forholdene er efter min Opfattelse uholdbare; man kan ikke Aar efter Aar sige til de unge ude paa Landet, der har uddannet sig til en Gerning, at de maa vente, de maa se Tiden an. Er der en eneste her i Salen, der begrundet kan sige til de unge: Hvis I venter 1—2—3 Aar, er Forholdene blevet saadan, at I med Tryghed kan tage fat. Usikkerhed er Landbrugets Lod, det har det været langt tilbage i Tiden, og det vil det være i Fremtiden. Derfor skal vi, i Stedet for ængsteligt at søge at hindre de unge i at bruge deres Kræfter, være taknemmelige for, at vi trods alt har en Ungdom rede til at sætte opsparede Midler og Kræfter og Evner ind i en Virksomhed, ind i egen Bedrift, ogsaa til Gavn for Samfundet.

Saa nævnte det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at Ejendomssalg var inde i en midlertidig Nedgang — hvem siger det? Det maa Tiden vise, naar Tallene kommer frem — og at hvis man lettede her, vilde det betyde en Prisstigning for Ejendommene. Det foreligger der intet som helst om, intet begrundet det heller ud over det, at det i Øjeblikket sker som Følge af de velstillede Opkøb og saa Etableringsomkostningerne, som ingen kan komme uden om. Det ærede Medlem sagde, at naar saa det var sket, vidste han paa Forhaand, hvad Krav der vilde blive rejst fra min Side. Det ved det ærede Medlem overhovedet ikke, og hvis han vil tænke tilbage,